

Til Far og Mor paa 50--Aarsdagen
by
Belle Hagen Winslow

Den stemingsfulde dag erher,
Og samlet om far og mor
Med tak i hjertet fra fjern og naer
For den glaede vi nyter saa stor.
I det de saa lunge faar vandre med os
Mens aarene kommer og gaar,
Det er vel bedre end jordisk gods:
Den glaede var stor som faa.

Tankene vandrer til bage i tid,
Mens vi smaa barn i log-huset sat,
Og mor stred med flokken saa kjaerlig og blid
Og vi var saa glaede, liten og stor,
For klynken og klage, unvenlige ord,
Det laerte vi aldrig fra far eller mor.

Aarene gik, paa vidden vi for.
Vi laerte nok noget uv hvert,
Men i livet vi fik en rettesnor
I det vi av mor hadde laert,
Var veien stenet og byrden svaer,
Et fastere tak vi tok,
For lathet og modløshet var ikke der;
Var uldrig skrevet i faders bok.

Fra tid til anden der kommer en gang
Naar glade vi flokker hjem
Vi møtes i glaede, jubel og sang,
Men taarene vil nok frem
For tiden at spredes, saa sikkert den slaar,
Og de kjaere som blir tilbake her,
Skal vi finde dem friske, finde dem--nei--
Tanken stanses der.

Halvhundrede aar har de staat de to,
Tilsammen og delt enhver glaede og sorg.
Og over det hele den gyldne traad
Som er tvundet av kjaerlighet, godnet og mod.
Har holdt tilsammen i glaede og graat;
Og blankere blev den i aarenes løp,
Den skinner og gullet idag.

Og nu har de naadd fjeldets top,
Men det maa nok lakkes ned.
Maa nedveien gaa, det er vor haab,
I stille gaede og fred.
Os Gud har git en gave stor
I hver en dag de faar vandre her.
Og vi takker Gud for far og mor
Os alle saa inderlig kjaer.
Sent eller tidlig derkommer nok bud
Til dem fraal strid og kav,
Men Denne dag saa takker vi Gud
For det Bedste som livet gav.